

katehet s tem naše največje bogastvo „naše otroke“ in skrbi s tem, da bi se srca nedolžnih v pomanjkanju krščanskega nauka pohujšala. Da bi to naš milostljivi gospod škof Mihael vedeli, — menda bi bilo drugače! Ali ne skruni navedeni gospod „inspektor vsih konzumov“ celo duhovščino s tem, da ga časniki na vse močje in nemogoče oskrunjajo? Ali je to duhovnikova naloga? ne! — bodi kramar in komij, pa pošten, — ali pa pošten duhovnik! Koliko je dobička z „konzumami“, je dober dokaz v Frankolovem, v Vitanji in Konjicah. Frankovljsko zadrugo je v zadregi gospod kaplan ustanovitelj Palir, v Vitanji gospod župnik Zičkar, v Konjicah gospod vikar Kumar zapustil. V Frankovlju so do vrata v morji dolgovi, v Vitanji vgnjeni v židovskem „pofelni“ in v Konjicah? — tam bo pa šlo, saj agituje zanj celo naš Bogatina, nekdanj cenjen in pameten človek in obrtnik.

(Tri deklice pri kopanju vtopile.) Smrt človeku zmiraj za hrbtnost stoji. Pretečeno nedeljo, to je 29. julija popoldan šle so se tri deklice: Micka Bezjak iz Mestnega vrha, stara 13 let, Antonija Petek, stara 12 let in Marija Murko, stara 14 let, zadnji dve iz Drstelskega vrha, v ribnik ptujske grajščine na Drsteli kopat. Vse tri, ko so v vodo stopile, so se za roke prijele in prav z veleseljem proti sredini ribnika korakale. Mlajši otroci, ki so se tudi zraven kopali, so deklice posvarjali, da naj ne gredo tako daleč, ker se znado vtopiti. Deklice pa korakajo le naprej, kakor da bi takó biti moglo. Pa kaj se zgodi? zašle so tako daleč, da so se v ribniški kanal pogreznile in ob enem vse tri utonile. Groza in strah je spreletel navzoče otroke, ko so videli žalostni konec še tako mladih in veselih deklic. Nekateri otroci so zbežali domov praviti, kaj da se je zgodilo. Prihiteli so stariši in drugi na pomoč — pa zastoj — prepozno je bilo: Deklice so sicer trije moške kmali iz vode potegnili, pa žalibog — mrtve. Srce človeško mora žalosti počiti, ko vidi tak pretresljivi prizor. Kdo popiše bolesi navzočih mater, ki so pri izvlečenih hčerkah tako milo jokale. Deklice pokopali so dne 31. julija in sicer: Micko Bezjak na pokopališču ptujske okolice, Antonijo Petek in Marijo Murko pa pri Sv. Urbanu pri Ptuj. Stariši, pazite na svoje otroke!

Slovenska Bistrica, 3. avgusta. (Ogenj.) V kolarnici g. J. Pergler-ja izbruhnil je danes po noči ob 1 uri na neznan način ogenj. Ker je bilo notri veliko lesa, razširil se je ogenj jako hitro. Da se ni, ker je veter vlekel, še večja nesreča zgodila, imamo se zahvaliti naši izvrstni požarni brambi, ki je precej na licu mesta bila. Zgorela je delavnica in zraven prizidana hiša. Tudi požarna bramba iz gornje Bistrice zasluži za svoje neumorno delo najsrčnejšo zahvalo. Sosedna poslopja so s krmo natlačena a vendar so jih ubranili.

(Iz Ptuja) 3. avgusta. (Razuzdanec.) Pričetkom julija t. l. je posestnik Valentin Hvalec iz Velikega Okiča svojo 17-letno dekle Nežo Marold posilno oskrnil, kar je ona poznej svoji materi povedala, katera je to c. kr. žandarmeriji naznala. Žandarji so nato Hvalec-a k c. kr. sodišču v Ptuj spremili, da si bo pri kaši svojo vročo kri hladil.

(Z nožem.) 22. julija, na dan cerkvenega shoda pri Sv. Marjeti sta se mizar Jaka Donaj iz Formina in Franc Letonja iz Meretinc sprla, ter se pretepala z rokami, pri čemur je Donaj Letonj-u več ran z nožem prizadjal. Letonja so težko poškodovanega v njegovo stanovanje prinesli, Donaj-a pa pri c. kr. sodnišču v Ptuj zaprli.

(Tatvina.) Peku in kramarju Janezu Murkovič-u v Mali vasi pri Sv. Marku so bile sredi julija pokradene: cigare, tobak, cigarete, zemlje in kruh, kar je 50 kron vredno bilo. Tat je vlomil okno, in tako prišel v prodajalnico, kjer so se te reči nahajale. Po preteku enega tedna so tata v osebi Alojza Mursič-a iz Male vasi zasledili, in sicer skoz to, ker je svojim tovarišem vedno v obilni meri podarjal tobak in cigarete. Tata je c. kr. žandarmeriji prišla in odgnala v zapor.

(K roparskem umoru v Razvanji.) O roparju, ki je, kakor smo zadnjič poročali, 84letno starko zavrtno umoril in jo potem oropal, še ni nobenega sledu. Žalibog, da je sum letel na njenega lastnega sina, katerega so zaprli. Dokazalo pa se je, da je bil njen sin Franc Predan čisto nedolžen, in so ga tudi kmali iz preiskovalnega zapora izpustili.

Kdor hoče 400 mark

garantirano mesečno lahko
in pošteno zaslužiti? Naj
pošlje naslov z znamko:
V. 21 Annoncen-Exped.
K. F. Wojtan, Leipzig-Lnd.

To oznanilo se v zadnjem »Slovenskem Gospodarju« bere. **Kmetje pazite se!** Neki pruski židof hoče vas goljufati! On bi se rad z vašimi težko zasluženimi groši mastil, in vam zato ničvredne »Bezugsscheine« mesto lozov dal. In ako vi potem tudi res loze dobite, so isti dvakrat predrago plačani. Take oznanila prinaša »Slovenski gospodar!« Kakor je Judež Škarjot Kristusa za 30 srebernikov prodal, tak proda »Gospodar« slovenskega kmeta za 30 krajcarjev.

Zapokanje namiznega sadja.

Namizno sadje se more, kar vsaki kmet ve, le z rokami obirati. Pri obiranju je razen drugih priprav treba posodo, v katero se sadje polaga, tudi z mehko podlago podložiti.

Jabolke in hruške, (posebno zimske vrste) se takoj po obiranju naravnost v shrambe spravijo, in ko po par dneh v shrambi ležijo, se morajo po velikosti in kakovosti (sorti) odbrati.

Kdor ima fino namizno sadje, to so za sedaj jabolke in hruške, naj jih zapoka v kište, ki tehtajo s kišto vred po 50 in 100 kil.

Najfinejše sadje brez napak se deli tako-le: Sadje, jabolke in hruške, posedno jabolke, ki tehtajo od teh čez 320 gramov, se imenuje prva vrsta »kabinet« In ravno tako tudi druga vrsta, ki tehtajo od 250 do 300 gramov.

Potem se deli fino sadje, ki mora biti tudi brez vseh napak v prvo vrsto »prima« in mora eden komad tehtati od 190 do 250 gramov, in druge vrste od 150 do 190 gramov.

Srednje vrste sadja, tako imenovani »ausšus«, mora en kos od 100 do 150, bolj slabo pa, imenovano »kripel« sme tudi manj kot 100 gramov tehtati. Samo ob sebi se razume, da morajo do tukaj imenovane vrste, samo žlahtne biti.

Vse sadje, pod vrsto »kabinet« spadajoče, se more posamezno v pavolo zaviti. Kište morajo biti močne in znotraj s papirjem preoblečene. Na dnú se dene kake 3 centimetre debela plast iz zrezanega papirja ali lesene volne (Holzwolle). Na to se položi papir in potem sadje. Zatem zopet papir, potem plast, in tako naprej. V pokrov na kišti se mora pet lukenj zvrtati.

Drugo najfinejše sadje pod vrsto »prima« se mora tudi posamezno in tudi na zgorajšni način zapokati, samo da tukaj se najprvo z belim židanim, in potem pa s tankim, a pisanim papirjem zavija.

Sadje v vrsto »ausšus« in »kripel« spadajoče, se pa poka v sode, ki smejo z blagom 150 do 200 kil vagati. Sod se mora znotraj s papirjem preobleči, in sadje kar prosto, a na lahko notri pokladati. Kadar je sod poln, se ga previdno stresa, tako da bi se ne bilo bati, da bi v njem med vožnjo ropotalo. Tudi sod mora na pokrovu pet lukenj imeti.

